

KANKAANPÄÄN TAIDEKEHÄ

Teosesittelyt ja kuvat

[Taidekehän esite](#)

1. Kauko Räike (1923–2005) **VAKAUMUKSENSA PUOLESTA KAAATUNEIDEN MUISTOMERKKI 1953**

Kankaanpään Työväenyhdistys tilasi muistomerkin kuvanveistäjä Kauko Räikkeeltä, joka oli muuttanut Kankaanpäähän vuonna 1952. Kivenhakkuutyön on tehnyt Kankaanpään Kivi. Teoksessa isä ja poika kävelevät alastomina vasemmalta oikealle. Isän pää on surusta ankarasti painuksissa. Pelkistetty egyptiläishenkinen viiva rajaa matalat korkokuvafiguurit selkeästi esiin taustasta.

Sijainti: Kappelinpuistossa, Keskuskadun varrella olevan hautausmaan alueella "Montun puolella".

2. Sinikka Räike (1925–2009) **KASVU 1964, PRONSSIVALU 1998**

Sinikka Räike on tehnyt hienon plastisen reliefin jo ennen Kankaanpään taidekoulun perustamista. Kuvanveistäjämiestä oli tahaton kotiopettaja, palava taidepedagogi. Sinikka valmisti elegantteja hattuja omassa hattukaupassaan 1950-60-luvuilla. Kun Kankaanpään taidekoulu perustettiin, hän pääsi koulun oppilaaksi ja työskenteli sen jälkeen vapaana taiteilijana tehden hallitun konstruktivistista värimaalausta ja figuratiivisia ja abstrakteja veistoksia. Kasvu valettiin pronssiin ydinkeskustaprojektin yhteydessä ja on sijoitettu Kankaanpään virastokeskuksen seinään.

Sijainti: Kankaanpään virastokeskus, Kuninkaanlähteenkatu 8

3. Kauko Räike (1923–2005) **TORSO 1971, PRONSSIVALU 1998**

Kauko Räike, toinen Kankaanpään Taidekoulun perustajista on ollut tiukan hallitun konstruktivisen muodon edustaja. Kauko Räikkeen tuotannosta suuri osa on tehty kipsiin Klassinen tyyliin "Torso". Teos valettiin Eu-rahoitteisen ydinkeskustaprojektin rahoituksella pronssiin. Teos on sijoitettu Wanhan, entisen kunnanlääkärin talon piha-aukiolle rakennuksen edustalle symmetrisesti. Kiveyksen toteutti kiviseppä kuvanveistäjä Ilpo Heinänen.

Sijainti: Wanhan piha-aukio, Keskuskatu 43, Keltaisen talon (Keskuskatu 41) vieressä

4. Kauko Räike (1923–2005) TIILIKORKOKUVA 1971

Kankaanpään entisen postin sisäänkäynnin punatiiliseen julkisivuun toteutettiin rakennusvaiheessa rytmillisen toistoon perustuva tiilikorkokuva. Aika oli Kankaanpään tiiliteollisuuden kulta-aikaa. Räike teki jo vuonna 1967 veistoksellisen punatiilireliefin ”Kangasmänty” Kankaanpään kaupunginhallituksen huoneeseen.

Sijainti: Torikatu 9

5. Kauko Räike (1923–2005) SAMPO VUORESSA 1975

Kankaanpään Taideyhdistys ry:n yrittäjäpatsastoimikunnan voimanponnistus oli johdatella toteutukseen Kauko Räikkeeltä tilattu veistos. Kalevalainen ihmemylly SAMPO haluttiin symboloimaan kankaanpääläistä yrittäjyyttä. Teos on sijoitettu keskeiselle paikalle kaupungintalon läheisyyteen. Sitä rahoitettiin myymällä Kauko Räikkeen muotoilemaa pientä pronssilapikasta, jonka jalustana oli pienimuotoinen punatiili. Monumentaalinen neljän metrin korkuinen Sampo on messinkiä ja sen kivikehys Kurun harmaata graniittia. Teoksen sisällä on kuparillieriö, jossa ovat valmistumispäivän sanomalehdet, rahoja, kaupungin esite ja vuoden 1974 talousarvio, teollisuutta koskevaa informaatiota sekä patsas-toimikunnan pöytäkirjat. Kivityön on tehnyt Kankaanpään Kivi. Abstraktin SAMPO -monumentin lisäksi haluttiin teettää kengänvalmistuksen vahvaan suutariperinteeseen viittaava realistinen lapikas. Monumenttikokoinen pronssilapikas on sijoitettu Kankaanpään kaupungintalon II kerroksen aulaan kivijalustalle.

Sijainti: Kuninkaanlähteenkadun varrella, vastapäätä kaupungintaloa

6. Lauri Räike KAVERUKSET 1976

Kankaanpään yläasteen pääsisäänkäynnin edustalle toteutettiin rakennustyön yhteydessä betoniveistos. Koulukeskuksen rakentaja Pentti Järvenranta järjesti taidekoulun opiskelijoille kilpailun, jonka tuloksena II palkinnon saanut suunnitelma toteutettiin. Matti Immosen voittanutta ehdotusta pidettiin liian kalliina toteuttaa. ”Kaverusten” konstrukttiivinen symmetrinen muoto hahmottuu neljästä nelosesta ja numerosarjan viesti voidaan tulkita antavan arvon koulumenestyksessä heikommillekin. Monet nelosia todistuksiinsa haalineet viikarit pärjäävät kuitenkin myöhemmin hyvin elämässä. Karun harmaa betoni ja rakenteellinen muoto edustaa 70-luvulla laajemminkin suuntauksena ollutta todella askeettista estetiikkaa.

Sijainti: Kangasmoisionkatu 1, kirjaston pääsisäänkäynnin edessä

7. Ossi Somma KOTIPESÄ 1976

Nokialainen Ossi Somma tunnetaan voimallisesti osallistuvana taiteilijana. Tuottamisen ja kuluttamisen kovassa maailmassa hän kokee velvollisuudekseen osoittaa yhteiskunnallisia epäoikeudenmukaisuuksia. Hän haluaa herättää katsojan ajattelemaan ja tuntemaan vastuuta; tavaraa keräävä ihminen alkaa vähitellen itsekin muistuttaa esinettä

Kankaanpään taidekehällä on yhteensä kolme Somman veistosta, joista Kankaanpään urheiluhallin edustalla oleva lasikuituun valettu lähes abstrakti veistos ei Sommalle tyypillisesti ota kantaa yhteiskuntaan. Monimielisesti ja pilke silmäkulmassa veistos viittaa Kankaanpäähän aktiivisena pesäpalloilukaupunkina.

Sijainti: Kankaanpään liikuntakeskuksen (uimahallin) pääoven vasemmalla puolella

8. Marjaana Tykkyläinen YHTEISVASTUU 1985

Kolmikerroksisen liike - ja asuintalo Tiilitopin on suunnitellut arkkitehti Ulla Räihä. Taloyhtiö tilasi taidekoulun opiskelija Marjaana Tykkyläiseltä kerrostalon rakennusvaiheessa betonireliefin modernin puhtaaksimuuratun punatiilisen rakennuksen ulkoseinään. Betoniveistos on massiivinen ja sommittelultaan hallittu ja täydentää osuvasti rakennuskokonaisuutta. Myöhemmin Marjaana Tykkyläinen erikoistui eläinhahmojen veistämiseen, joista yksi, "Lammas" koristaa Kankaanpään kaupunginjohtajan työhuonetta.

Sijainti: Tiilitopi, Torikatu 7, Paasikivenkadun puolella

9. Marjo-Riitta Kohtamäki NUORUUS 1991

Kankaanpään kulttuuritoimi järjesti taidekoulun opiskelijoille seinämaalauskilpailun v. 1990 kaupungin nuorisotilan sisäänkäyntiin. Marjo-Riitta Kohtamäen luonnos "Nuoruus" palkittiin. Teoksen maalasi ryhmätyönä neljä taideopiskelijaa. Teoksessa on käytetty seinämaalaukseen erityisesti soveltuvia saksalaisia KEIM - värejä. Marjo-Riitta Kohtamäki voitti myös taidekoulun opiskelijoille suunnatun valtion taideteostoimikunnan järjestämän taidekilpailun ja toteutti Kankaanpään valtion virastotalon sisätiloihin maalauksen "Kerrostaulu" v. 1992. Maalaus koostuu neliöistä, jotka liukuvat teräskiskoja pitkin. Näin maalaus on palapelimäisesti katselijan muunneltavissa.

Sijainti: Torikatu 13, liikerakennuksen takana, Paasikivenkadun puolella

10. Kari Tykkyläinen **AJATUS 1992**

Valkobetoninen "Ajatus" on viisiosainen Kankaanpään virastokeskuksen sisääntuloaukiota hallitseva teos. Valtion taideteostoimikunta tilasi teoksen Kari Tykkyläiseltä, joka on valmistunut Kankaanpään taidekoulusta. Rakennus on Arkkitehtitoimisto Kouvo & Partasen suunnittelema. Suureen purjemaaiseen muotoon kytkeytyy veistoksellinen rappuaihio. Erilliset sisääntuloaukiolle sijoitetut valkoiset betonikivet viittaavat muinaisiin kärjäkiviin. "Ajatus" irrottaa ohikulkijan nykyhetken aikaraamista. Modernin rakennuksen ympäristössä ihminen voi kohdata taideteoksen kautta historiaansa mielikuvien tasolla.

Sijainti: Kuninkaanlähteenkatu 8, virastokeskuksen edessä

11. Matti Kalkamo - Heli Ryhänen **PELLE 1994**

Kuvanveiston opiskelijat toteuttivat surevan klovnin Jalavan päiväkodin pihamaalle. Teos on tehty värikylläisestä lasitetusta keramiikasta kuvanveiston projektina. Surevassa klovnissa ilon ja surun tunteiden samanaikaisuus välittyy koskettavasti.

Sijainti: Jalavan päiväkodin pihassa, Toimenkatu 1

12. Ossi Somma **HÄNESTÄ TULEE VIELÄ JOTAKIN 1994**

Ossi Somman korkea tyylitelty tuoli on muodostunut vallan avainsymboliksi hänen tuotannossaan. Korkeitten tuolinjalkojen päällä kyyhöttävä olento välittää katsojalle purevan ja samalla lempeän monimielisen tulkinnan ihmisen jatkuvasta toivosta. Somman teoksiin latautuu lempeää ironiaa. Teos on sijoitettu Kankaanpään virastokeskuksen nurmikolle.

Sijainti: Kuninkaanlähteenkatu 8, virastokeskuksen takapihan nurmikolla

13. Valts Barkans ENKELI 1995

Latvialainen taideopiskelija veisti harmaaseen graniittiin hiljaisen vaikuttavan sakraalin enkelin. Hartauden kokemus välittyy katsojalle askeettisen muotokielen. Veistos on sijoitettu seurakuntakeskuksen nurmikolle. Tekijä halusi sen koivupuun viereen. Nuori tekijä liittää enkelin kotimaansa tarujen luonnonmystiikkaan. Hän näkee enkelin hahmossa kukkivan saniaisen. Tarunhohtoista kukkaa etsitään kesäpäivän seisauksen aikaan yöllä ja joka saniaisen / enkelin löytää, hänen toiveensa toteutuu.

"Uskon mystisiin asioihin. Siksi valitsin jotain siitä maailmasta. Enkelillä on tärkein osa näkymättömän ja näkyvän maailman välissä. Jos meissä on jotakin taivaallista, niin se on tullut enkeleiltä. Useimmiten ne tulevat innoittavin ajatuksin, joka auttavat meitä ratkaisemaan ongelmia." V.B.

Sijainti: Ent. Seurakuntakeskuksen (Keskuskatu 44) ja linja-autoaseman välisellä nurmikolla

14. Timo Hannunen NIMETÖN 1995

Valasta muistuttava pelkistetty ja miellyttävästi yläpinnaltaan sileäksi hiottu harmaagraniittinen kivenvonkale elävöittää kankaanpääläisten suosimaa uimarantaa. Teos on kotiutunut Rivieralle, lämpiminä kesäpäivinä se on suosittu nojailu- ja lepokohde.

Sijainti: Uimarannalla (Riviera), Tapalankadun varressa

15. Karlis Ile KOTKA 1995

Latvialainen Kārlis Ile veisti vuonna 1995 Kankaanpäässä järjestetyssä kivituvanveistosymposiumissa linnun, joka tunnelmaltaan on sukua egyptiläiselle Horus-haukalle.

Jos lintu osaisi puhua, se sanoisi "Istun liikkumattomana aurinkokellon reunalla odottaen tulevaa auringonnousua ja todistaen ajan ikuisuutta. Minulla ei ole kiire minnekään, sillä olen yhtä ikuinen kuin ajan virta, aina vapaana ja häikäilemätön, mutta oikeudenmukainen. Toisinaan saatan näyttää pelastajalta, toisinaan toimin tuhoajana tai pidän yllä välinpitämättömän tarkkailijan ilmettä. kukaan ei tiedä minne polkuni johtaa, ja jopa leijona, eläinten kuningas, katsoo minua kadehtien kun siipieni kaaret varjostavat auringon lentäessäni taivaalla. Nyt istun tässä katsomassa auringon jatkuvaa kiertokulkua; se muistuttaa minua ikuisuudesta" K.I

Sijainti: Torikatu 4

16. Antti Immonen
NIMETÖN 1995

Tekijän mukaan teoksen muoto on abstraktin ja esittävän rajalta. Dinosauruksista avaruusolentoihin.

Sijainti: Kaupungintalon pihassa, pysäköintialueen takakulmassa, Kuninkaanlähteenkatu 12

17. Pauls Jaunzems
NIMETÖN 1995

Kankaanpään Ruokojärven Rimpirannalle – arkisemmin ja osuvammin Rivieralle on sijoitettu latvialaisen kuvanveistäjä Pauls Jaunzemsin kaksi identtistä punagraniittista muotoa. Uimarannan nurmikkokumpareella ne hallitsevat näyttävästi järvimaisemaa. Taianomaisen kolmen viikon sinnikkään kivityöskentelyn tavoitteena alunperin ollut suuri porttiaihe muuntui Jaunzemsin intensiivisen työprosessin aikana kahdeksi pyöreäksi vastustamattomasti puoleensa vetäväksi naiselliseksi muodoksi.

Taiteilija oli silminnähden tyytyväinen siitä, että hänen teoksensa päätyi taiteilijoiden ja kaupungin edustajien yhteisen harkinnan tuloksena poikkeuksellisen kauniille, laajaa maisemaa hallitsevalle järvenrantapaikalle. Teos antaa maisemaa tarkkailevalle katsojalle kiintopisteen, josta vaikuttava perspektiivi aukeaa. Kansan suussa Maaemon rinnoiksi nimetyt muodot vetävät puoleensa rannalla lepääviä ja seurustelevia ryhmiä. Kalevalasta ja alkuäidin rinnoista puhuttiin jo teoksen syntyvaiheessa kivisymposiumin keskusteluissa. Taiteilija halusi todennäköisesti välttää nimeämisestä syntyvää liian yksioikoista tulkintaa.

Sijainti: Uimarannalla (Riviera), Tapalankadun varrella

18. Liisa Juhantalo
LEPO 1995

Hakkasin oman vartaloni eri asennoissa uurtoreliefinä kolmen kiven pintaan. Viimeisen neljännen kiven pinta on sileä. Olen kadonnut kiven sisään – vai taivaalle? Teostani voi käyttää oleiluun, sileän kiven aistimiseen vartalollaan ja kivipatjat soveltuvat myös performanssien esityspaikaksi. Sekä Pauls Jaunzems että Matti Varik opettivat minua kädestä pitäen ensimmäisen kiviveistokseni tekemisessä. L.L

Sijainti: Liikuntakeskus, koulukeskuksen urheilukentän takana, punaisen huoltorakennuksen vieressä

**19. Martina Klouzova
AURINKOPYÖRÄ 1995**

Tsekkiläinen taideopiskelija toteutti poikaystävänsä Jordi Niubon kanssa "Aurinkopyörän". Hän toi kivisymposiumiin mukanaan isoisänsä suurennuslinssin. Linssi kerää auringonvalon polttopisteeseensä. Muinaisen aurinkopyörän ideaa mukaillen Klouzova halusi tuoda teoksensa kautta pohjoisen ihmisille lisää lämpöä ja auringonvaloa. Innoituksen työhönsä hän sai Trundholmin kuuluisasta pronssiajan veistoksesta "aurinkovaunuista". *"Tein omat aurinkovaununi, joka itse asiassa on primitiivinen kone auringonsäteiden keräämistä varten. Heikot auringonsäteet ovat merkityksettömiä erillisinä, mutta yhdistyessään ne lämmittävät, mikä puolestaan tarkoittaa elämää"*. M.K.

Kivestä tehdyt pyörät kuvaavat maata ja luontoa, ylhäällä oleva suurennuslasi taas ajatusta, elämän henkeä.

Sijainti: Linnanpuisto, Paasikivenkadun varrella

**20. Marianne Laiti
HYPPY 1995**

Taideopiskelijan tekemä muodoltaan pelkistetty punagraniittinen kalanvonkale hyppää ikuisesti ja vanterana Linnanpuiston suihkulähteeltä.

Sijainti: Linnanpuiston suihkulähteessä, Linnankatu 2

**21. Mauri Lehikoinen
KANKAANPÄÄ FINDS COLUMBUS 1995**

Taideopiskelijan pienimuotoinen teos viittaa nimi-ideallaan kankaanpääläisten löytäneen löytöretkeilijän mielen.

Sijainti: Kulttuurikorttelin puistossa, hammaslääkärikeskuksen edessä Jämintie 2

22. Tobias Mellberg
MAAGEENI 1995

Nykyisin kultaseppänä toimiva halusi työstää kivistään kevyen ja plastisen. Mikäli tätä kaarimaista muotoa jatkettaisiin, muistuttaisi se DNA:ta. Geeneissä on elämän alku ja Maageeni oli Mellbergin mukaan kannanotto geenimanipulointiin. Urheilupuiston mäntyvaltaisessa kallioisessa maastossa teos sulautuu eleettömästi metsämaisemaan.

Sijainti: Jäähallin takana, Liikuntakeskuksen urheilupuiston (lasten leikkipuiston) lähellä

23. Marko Mertala
EMO 1995

Pyöreitä muotoja, pehmeitä arvoja, lämpöä, turvallisuutta, kovaan kiveen sinetöitynä.

Sijainti: Osuuspankin takapihalla, Torikatu 11

24. Pertti Mäkinen - Reijo Paavilainen
MEMORIA 1995

Kankaanpään liikenteen solmukohdassa Myllymäen risteyksessä on avaralla nurmikkoalueella kivisymposiumissa 1995 valmistunut Kankaanpään taidekoulun opettajien yhteistyö "Memoria". Useita julkisia monumentteja toteuttaneet tekijät Paavilainen ja Mäkinen työstivät vuoden 1995 kivisymposiumissa opettamisen ohella kivistä monumentaalisen arkkitehtonisten fragmenttien sarjan, jonka osat ovat portti, katkennut pylväs ja muuri. Teos henkii tekijöidensä mukaan kiveen pysähtynyttä, universaalista aikaa, jota meistä kukin koskettaa hetken - sukupolvien ketjussa. Teoksen ympäristötyöt suoritti kuvanveistäjä Ilpo Heinänen v.1998 ydinkeskustaprojektin rahoituksella.

Sijainti: Vuohiniityntien varressa, Vatajankosken Sähkön (Vuohiniityntie 2) liikerakennusta vastapäätä

25. Mindaukas Navakas THIS PLACE 1995

Vilnan taideakatemian opettaja, liettualainen kuvanveistäjä ja jazzmuusikko halusi teokselleen ehdotonta paikkasidonnaisuutta. Hän kiillotti harkitun palan kalliota vastapäätä palloiluhallin monumentaalista tiilinurkkaa. Kalliota ei voi viedä. Oivaltava tilan käsittely pysäyttää taidekehällä kulkijan nauttimaan hienosta ratkaisusta. Tekijä näyttää, mitä geologian aarteita kallio sisäänsä kätkee. Graniitin värit nousevat jalokivisepän tarkkuudella hiotusta kivipinnasta loistavina esiin ja kontrasti patinoituneeseen kalliopintaan on vaikuttava.

Hienovaraisesti toteutettu teos on saanut jälkeensä niskaansa pesäpallokentän aitaamistarpeesta syntyneen metalliritiläaidan. Alumiininharmaa aita häiritsee teokseen sisältyvien viittausten ymmärtämistä ja on taiteilijan teokseen nähden ympäristörikos. Neuvottelut tilan ennalleen saattamisesta on käyty.

Sijainti: Uimahallin ja pesäpallokentän välissä, uimahallirakennuksen päätyseinän vieressä kallioleikkauksessa

26. Michal Novotny KUKKA 1995

Taideopiskelija Michal Novotny muotoili harmaasta graniitista harvinaisen siron ja kiveen epätavallisen herkän pitkän pikarijäkälän. Hän työsti teosta hellävaraisesti hiekkalaatikossa käännellen ja ajatteli, että jos hän ei viihdy Suomessa kivikukasta tulisi omituinen. Hän kertoi kuitenkin, että ihmisten ystävällisyys sai hänet tekemään kukasta päivä päivätä kauniimman. Teos sijaitsee Kankaanpään Kuntoutuskeskuksen kuntopolun varrella havumetsässä, josta sen tarkkaavainen katsoja löytää.

Sijainti: Kuntoutuskeskus Kankaanpään (Kelankaari 4) kuntopolun varrella

27. Pirkko Nuutinen KIVIKIRVES 1995

Kivikirves kuvaa Kankaanpään kallioista maaperää ja koko Suomen kallioista alkuperää. Kivi on ollut monessa merkityksessä ja käyttöyhteydessä alkuihmisen apu. Lujan ja kestävä kiven symboliikkaan liittyy teoksen muotoilussa tekijän mukaan lisäksi puun ja veden, elämän peruslähtökohtien liitto. Pirkko Nuutista avusti teoksen tekemisessä kiviseppä, taideopiskelija Ilpo Heinänen, joka siirtyi symposiumin jälkeen opiskelemaan Kankaanpään taidekouluun. ”Kivikirves” on huomaamattomasti sijoitettu mäntymetsänurmikolle.

Taustana teoksella on Kankaanpään monumentaalisiin tiiliseinä, Lohikon tiilestä puhtaaksimuurattu palloiluhallin seinä, suunnittelijoina arkkitehdit Kaija ja Heikki Siren.

Sijainti: Liikuntakeskus, mäntymetsänurmikolla, uimahallin takana

28. Soli (Pia Hyppönen) RUKOUS 1995

”Pieni pyöreä naishahmo on kyyristynyt kippuraan nöyräksi ja huomaamattomaksi. Ehkä nainen anoo armoa, ehkä rukooilee intensiivisesti ...tai ehkä on kouristunut epätoivoonsa... keskittynyt mietiskelyyn, käpertynyt itseensä eikä huomaa ulkomaailmaa. Kivinen nainen on syntynyt maailman vanhimmasta kallioperästä ja kestää ajan kulumisen ja itsensä kulumisen.” P.H.

Solin ”Rukous” löysi oivaltavan paikan valtion virastotalon kapealta nurmikolta työvoimatoimiston ja verotoimiston sisäänkäynnin tuntumasta. Mukulakivistä tehty sadevesijuoksu johtaa suoraan veistoksen edestä vesirännin alle.

Solin mukaan *”Elämän perusedellytys vesi, tulee taivaasta ja valuu alas myös veroviraston ränniä. Elämän korkeimpien, henkisten perustarpeiden tyydyttäminen kysyy oikeutustaan virastojen ulkopuolella ja sisäpuolella.” P. H.*

Sijainti: Keskuskatu 42

29. Anssi Taulu
TOTEEMI 1995

Hauska toteemiveistos on sijoitettu Torikadun päiväkodin pihaan.

Sijainti: Torikadun päiväkodin pihassa, Jämintie 2 A

30. Anitta Toivio
KIVEN ELÄMÄ 1995

Tekijä haluaa työllään välittää kivessä vaikeasti hahmotettavan elämän läsnäolon ja kiven hengen.

Sijainti: Kappelinpuistossa, Keskuskadun varrella olevan hautausmaan läheisyydessä

31. Matti Varik
RAKKAUDEN HILJAISUUS 1995

Tallinnan taideakatemian pitkäaikainen kuvanveiston opettaja opetti vuoden 1995 Kivikuvanveistosymposiumissa kaksi viikkoa intensiivisesti opiskelijoita. Sen jälkeen hän keskittyi omaan kivipaateen, jonka yläpintaan hän hakkasi käsityökaluin esiin rakastelevan parin koruttomasti ja viitteellisesti. Hautamuistomerkin mieleen tuova kivi hiottiin kiiltäväksi Kankaanpään Kivessä. Paikka Kappelinpuistossa hautausmaan läheisyydessä antaa teoksen itsessään sisältämälle viestille lisää kaikupohjaa.

Rakkaus on kahden ihmisen hyvin intiimi suhde, joka pysyy kauniina sulkeutuneisuudessa aikaansa ja paikkaansa. M. V.

Sijainti: Kappelinpuistossa, Keskuskadun varrella olevan hautausmaan läheisyydessä

32. Vytautas Zaltauskas RIKOTUT IKKUNAT 1995

Liettualainen tekijä väittää, että ensimmäinen reaktio tarttua kiveen oli hänellä samanlainen kuin lapsilla, porata reikiä ja kurkistaa sisään ja huomata että kiven sisällä ei olekaan mitään!

Zaltauskas työskenteli v.1995 symposiumissa kuin demoni kiven kimpussa ikään kuin alitajuisesti purkaen kansansa ikeenalaista asemaa Neuvostovallan alaisuudessa. Hän itse viittasi siihen, että hylätyn talon nähdessämme katseemme kiinnittyy ensimmäiseksi rikottuihin ikkunoihin - joka puolella maailmassa toistuvaan brutaaliin pahoinvoinnin ilmaukseen.

Sijainti: Paasikivenkadun ja Jämintien kulmassa jäähallin lähetyvillä

33. Tiina Laasonen OSAPUOLET 1995

YK:n rauhanturvajoukkoja koulutettiin Kankaanpään Niinisalossa 1956-2008. Kansainvälisen keskuksen uudisrakennuksen rakentamisen yhteydessä taidekoululaisille järjestettiin suunnittelukilpailu. Tiina Laasonen voittajatyö entisen kansainvälisen keskuksen sisääntulon vasemmassa seinässä on pelkistyn rauhallinen ääriviivaltaan pyöreänmuotoinen alumiinireliefi.

Sijainti: Niinisalon varuskunta

HUOM! Alueella liikkuminen edellyttää kulkulupaa.

34. Minna Sjöholm MAAILMAVESI 1995

Vuonna 1995 valittiin maalauksen lehtori Petri Rummukaisen ohjaamalta seinämaalauskurssilta toteutettavaksi Minna Sjöholmin seinämaalaus-suunnitelma. "Maailmavesi", joka maalattiin seinämaalauskurssin ryhmätyönä Myllymäen alikulkutunneliin. Vedenalaisissa sinivihreissä virtauksissa uiskentelee tyyliteltyjä ihmisfiguureja. Teos on huonokuntoinen ja odottaa toimenpiteitä

Sijainti: Myllymäen kevyenliikenteen alikulkutunneli, yhteislyseolta Juhaninkadulle johtava tunneli

**35. Johanna Huhtamaa – Julia Janka – Susanna Vasu – Taina Heino
MEANDERI 1995. (teos poistettu)**

Taidekoulun julkisivun ateljeeikkunoista näkyneen seinämaalaus ”Meanderin”, tekivät taidegrafiikan opiskelijat Johanna Huhtamaa, Julia Janka, Susanna Vasu ja Taina Heino. Ohjaajana toimi taidegrafiikan lehtori Pirkko Holm. Teos valmistui uuden taidekoulurakennuksen vihkiäisten ajankohtaan syksyllä 1995. Teos toteutettiin vaatetusliike Pajusen 60-luvun laajennusosan seinään. Niukkasävyisenä, ruskeaan pitäytyvissä väreissään klassinen antiikin arkkitehtuurikoriste soveltui mainiosti aikanaan ultramoderniin ”Venturo” -laajennusosaan, 1960-luvun ufo-arkkitehtuurin edustajaan. Siivekkeet Pajusen alkuperäisen punamultaisen harjakattoisen puutalon molemmiin puolin muodostivat Meanderin kanssa varsin huiman arkkitehtuurikollaasin, joka oli eräänlaista rakennuskulttuurista kansantaidetta.

Rakennuskokonaisuus on purettu uudisrakennuksen tieltä kesällä 2012. Venturo-moduulit ja näiden mukana myös Meanderi siirrettiin Kankaanpäästä Lahteen, Suomen moottoripyörämuseon käyttöön.

(Entinen sijainti: Vaatetusliike Pajusen liikerakennuksen seinässä, Asellinkatu 6)

**36. Anitta Toivio
MUOTOKUVA 1996**

Keraamisen kuvanveiston suomalais-balttilaisessa symposiumissa Lohikon entisellä tiilitehtaalla v. 1996 valmistui kaikkiaan 21 suurikokoista punasavi-veistosta, jotka poltettiin kullekin erikseen rakennetuissa kertakäyttöisissä puupolttoisissa uuneissa. Ohjaajina toimivat keraamikot Jyrki Valkola ja Mika Lukkarinen. Toivion työtä avusti Päivi Hellman. Teos on sijoitettu Kankaanpään taidekoulurakennuksen edustalle. Suljettu ja pelkistetty pullo muotokuvana - suomalaisen sulkeutuneisuuden muotokuva?

Sijainti: Taidekoulun edusta, Paasikivenkatu 24

**37. Pertti Mäkinen - Reijo Paavilainen
AIVONI AJATTELEVI 1996**

Kankaanpään lukion seinään toteutettiin uudisrakennuksen rakentamisen yhteydessä tiilireliefi, joka on onnistuneesti suunniteltu täydentämään Arkkitehtitoimisto Küttnerin suunnitteleman rakennuksen muotokieltä. Kantelettareen viittaava säe teoksen nimenä viittaa laulu- ja tarinakulttuurimme heleisiin juuriin ”lähteäni laulamahan sa’ aani sanelemahan” ja kansakulttuurimme iloiseen, positiiviseen sivistysperintöön.

Sijainti: Kankaanpään yhteislyseon seinässä, Keskuskatu 28

38. Liv Due
KOLME KUNINGASTA 1997

Hallitulla ammattitaidolla yhdestä kivistä lohkeen koottu konstruktiiivinen veistos. Norjalaisen, Ruotsissa elävän kuvanveistäjän ”Kolme kuningasta tai kolme kuningatarta” liittyy muotona yllättävän sujuvasti Kankaanpään taidekoulun alkuvuosien voimakkaasti konstruktiiiviseen perinteeseen. Pohjanlinnan koulun tienäkymässä ja 70-luvulla palaneen Pohjanlinnan, nykyisen Sport Hotel Kantrin edustalla veistos viittaa pohjoismaiseen historiaan ja mytologiaan.

Sijainti: Linnankatu 2, Kuninkaanlähteenkadun varrella

39. Miloslav Fekar
KOLMEN YMPYRÄN KOHTAAMINEN 1997

Taideopiskelija Prahan taideakatemiasta teki vanhoihin maamerkkeihin sukua olevan ympäristöteoksen, jolle löytyi paikka Myllymäen puistosta koivujen katveesta.

Sijainti: Myllymäen puistossa, yhteislyseolta tultaessa kevyenliikenteen alikulkutunnelin jälkeen vasemmalla puolella

40. Einar Mar Gudvardarson (1954 – 2003)
FAMILY 1997

Islantilaisen kuvanveistäjän ”Family” muodostuu kolmesta elementistä, jotka on kiinnitetty 2.40 x 2.40 metrin kivijalustaan laakerein niin, että kiviä voi käydä pyörittämässä. Gudvardarson sallii ja suorastaan houkuttaa leikkimielen julkisen veistoksen rooliin. Omaa vauhtiaan pyörivät isäkivi, äitikivi ja lapsikivi. Voit jopa istua kiven päälle ja tuntea olevasi pienoiskarusellissa. Itse jalusta on hienosti muotoiltu reliefimäiseksi laajaksi maisemaksi. Veistäjää avusti suuritöisen teoksen tekemisessä islantilainen Börkur Jonsson.

”Family ” lepää Kankaanpään kaupungintalon avaralla puistomaisella nurmikolla mäntyjen siimeksessä vaikuttavan harmonisena. Teos ja maisema kuuluvat yhteen. Tuntuu melkein siltä, että männyistä on tippunut jättiläiskäpyjä.

Sijainti: Kaupungintalon puisto, Kuninkaanlähteenkatu 12

**41. Gunn Harbitz
BEACH STONE IN LEVEL 1997**

Norjalainen veistäjä on toteuttanut Norjan tiemaisemiin useita monumentaalisia veistoskokonaisuuksia ja työstää kivistä jatkuvasti myös vaikuttavia pelkistettyjä veistoksia. Kankaanpäähän hän teki vaikutelmaltaan pehmeän, melkein tyynymäisen oloisen rantakiven Kurun harmaasta graniitista. Kivellä on veistostoisinto Norjassa, jossa paksun kiven läpi on sahattu vaakatasossa täsmällinen kapea suorakaide. Gunn Harbitzin suhtautumista taiteen tekemiseen leimaa kurinalaisuus, kompromissittomuus ja täydellisen oivalluksen ja suorituksen tavoittelu. Taideopiskelija Tommi Sarkapalo avusti taiteilijaa ja on sen jälkeen luonut uraansa Norjassa.

Sijainti: Uimarannalla (Riviera), Tapalankadun varressa

**42. Ilpo Heinänen
LOVELY PLACE 1997**

Kiviseppä ja kuvanveiston opiskelija Ilpo Heinänen veisti kaupungin keskustaan ihmisten oleiltavaksi suuritöisen punagraniittisen sohvan. Keskellä sohvaa jylläävät luonnonvoimat ja mukavan, kodikkaan, eletyn oloisen sohvan puolikkaat katsovat eri suuntiin. Kovasta materiaalista veistetty pehmeä aihe luo jännittävän ristiriidan. Suurten terävien kivitöiden solukot eivät upota istujaa höyhenten lailla.

Julkiselle paikalle suunnitelluista istuimista on tullut suosittu aihe kuvanveistossa sen jälkeen, kun alettiin kyseenalaistaa veistosten monumenttiluonnetta ja etsittiin funktionaalisia tapoja kytkeä taide osaksi arkista kokemusympäristöä. Kivisohvasta on tullut suosittu poseerauskohde. Arkkitehtitoimisto A-konsultit suunnitteli alueen betonilaatoituksen, jossa luontevan orgaaninen värien muuntuminen punasävyisistä harmaisiin viimeistelee puistonpenkkimäisen veistoksen ja sen ympäristön.

Sijainti: Torikatu 7

43. Simon Häggblom DELET 1997

Tukholmassa asuva ja työskentelevä puutarhuri ja kuvataiteilija Simon Häggblom omistaa Ahvenanmaalla kivilouhoksen, josta louhinta on lopetettu jo v. 1933. Hän halusi käyttää kivisymposiumiin osallistuessaan teokseensa louhoksesta vuosikymmeniä sitten louhittuja kiviä, jotka olivat patinoituneet pinnoiltaan herkiksi ja vaikuttaviksi laavakerroksen peitettyä ne. Taiteilija käytti kivet melkein sellaisenaan, kunnioittaen luonnon niille antamaa patinaa. Teoksen nimi "Delet" viittaa ulappaan, jonka itäisellä rannalla Kumlingessa louhos on edelleen olemassa.

Teos oli suurimuotoinen. Kun sille etsittiin kaupungista sopivaa paikkaa, tuntui ainoalta oikealta ratkaisulta sijoittaa teos taidekoulun aukiolle paikalle, johon arkkitehdit Sinikka Kouvo ja Erkki Partanen olivat alun perinkin ehdottaneet paikalle vesiaihetta. Arkkitehtien kanssa yhdessä neuvoteltiin kokonaisuudesta ja kun Ydinkeskustaprojektin rahoituksella taidekoulun aukio rakennettiin valmiiksi v. 1999, toteutettiin myös Häggblomin hieno, rauhallinen, meditaatioon kutsuva teos.

Kivenlohkareet on nostettu vesialtaan yläpuolelle teräspuikkojen varaan. Syntyy mielikuva kivipilvistä, joista sataa vettä. Veistos perustuu Odysseuksen tarunomaiseen matkaan Skyllasta Kharybdikseen ja paluuseen matkalla kotiin Troijasta. Kotkahahmoinen Athene valvoo herkeämättä Odysseusta, Odysseuksen kohtalon muotoutumiseen vaikuttavat monet naiset ja hän taistelee meren jumala Poseidonia vastaan. Tekijä on teoksessa kertomansa mukaan tulkinut myös oman Odysseiansa.

Sijainti: Taidekoulun aukiolla, Paasikivenkatu 24

44. Antti Immonen NAISEN TORSO 1997

Antti Immosen klassinen Torso - aihe. sijoitettiin Ruokoaltaan pohjoispäähän Vuohiniitynpuistoon onnistuneesti veden äärelle. Veistos on tuore, komea, plastinen ja mainiosti kliseemäistä ilmaisu väistävä. Kivityöskentelyn rehevyys on osuvaa. Struktuurin karheus, suoranaiset rälläkän rytmiset urajäljet polveilevat sileämmiksi työstettyjen pintojen kanssa, veistoksen konstruktivistista muotoa rikkomatta.

Sijainti: Ruokoaltaan pohjoispäässä, Vuohiniitynpuistossa, vastapäätä Vatajankosken Sähkön toimitaloa

45. Villu Jaanisoo
MAAEMON RAKASTAJA 1997

Veistos kuvaa äiti maan rakastajaa, joka olosuhteiden pakosta joutuu suorittamaan aktin julkisella paikalla. Henkilö on hieman kiusaantunut ulkopuolisten katseista ja hämmennystä peittääkseen yrittää vihellellä.

Villu Jaanisoon vastustamattoman humoristinen paasi antaa katsojalle tuoreen kokemuksen muinaisten kivisteelöjen maagisesta voimasta ja palauttaa tajuntaan muinaisen ihmisen luonnonuskontoihin liittyvän palvonnan, riitit ja eri puolilla maapalloa säilyneet ikivanhat monumentit.

Sijainti: Petäjä-Opiston (Keltainen talo) edessä, Keskuskatu 41

46. Villu Jaanisoo
SUHDE 1997

Kankaanpään Kuntoutuskeskuksen sisäpihalle sijoitetun Villu Jaanisoon "Suhde" muodostuu kahdesta 3.5 m:n korkuisesta pelkistetyn arkaaisesta kivipilarista, jotka kallistuvat toisiaan kohti. Pilarien väliin muodostuva tyhjä suorakaiteenmuotoinen tila luo jännitteen, kasvottomat kasvot tuijottavat toisiaan hellittämättä. Totuuden katsominen kasvoista kasvoihin tekee kipeää.

Sijainti: Kuntoutuskeskus Kankaanpään sisäpihalla, Kelankaari 4

47. Liisa Juhantalo
KIVIKUKKA 1997

Kuutiomainen kalliosta lohkottu kivenjärkele on veistetty ainoastaan julkisivustaan. "Kivikukan" naisellisin muodon tyylitelty teriö ja alkuperäinen viimeistelemätön lohkare muodostavat jännitteisen kokonaisuuden. Meistä ihmisistä kukoistaa vain osa, osa jää piiloon. Kappelinpuistossa lähellä hautausmaata Juhantalon äidilleen omistama kivikukka avaa teriönsä ja mykiönsä ilta-auringon suuntaan. Teoksen viimeistelyssä auttoivat merkittävästi kuvanveistäjät Pertti Mäkinen ja Reijo Paavilainen.

Sijainti: Kappelinpuistossa, Keskuskadun varrella olevan hautausmaan läheisyydessä, Kappelinkadun puolella

**48. Börkur Jönsson
NIMETÖN 1997**

Islantilainen Jönsson valmistui alun perin kuvanveistäjäksi, mutta myöhemmin hän on tehnyt taidetta hyvinkin laaja-alaisesti, mm. teatterilavastuksia ja mainosvideoita. Opiskeluaikainen "Nimetön" rinnastaa lahoavan orgaanisen puun ja ikuisen kiven. Urheilupuiston kalliolla veistos keskustelee kallion ja mäntyjen kanssa olemuksestaan. Kiinnostavaa on nähdä, kuinka aika syö puuta kiven säilyessä vuosisadasta toiseen samana. Ihmisen oma rajallinen ajallisuus on verrattavissa kasvavaan puuhun. Jos haluamme elämästämme jotain muistettavaa jälkipolville, se täytyy hakata kiveen.

Sijainti: Liikuntakeskuksen kalliolla, uimahallin takana, lähellä lasten leikkipuistoa (urheilupuisto)

**49. Talvikki Lehtinen
HOLE STORY 1997**

Kankaanpääläisen kuvanveistäjä Talvikki Lehtisen teoksessa erottuu fossiilisia jäänteitä niukasti käsitellyissä kivilohkareissa.

Sijainti: Kulttuurikorttelin puistossa, asuntolan edessä, Jämintie 2 D

**50. Mari Luukko
KETTU 1997**

Kerrostaloalueen pihaan sijoitettu Kettu on muinaisen paaden mieleen tuova sympaattinen olio luimukorvineen.

Sijainti: Luoman kerrostaloalueella, Paasikivenkadun varrella olevan kerrostalon pihassa

51. Markku Ojala
AIKAKAPSELI 1997–3000

Aikakapselia tehdessään Markku Ojala polkupyöräili aikana huolettoman oloisena, eikä hänellä ollut kiirettä tehdä työtään valmiiksi. Asenne sopi jollain tavalla teokseen, jonka saa avata vasta vuonna 3000. Oma elinaika saa konkreettisesti uuden suhteellisuuden, kun miettii kuka, missä olosuhteissa ja millaisessa ympäristössä tulee avaamaan vanhan paasiarkun. Teoksen sisälle opiskelijat kätkivät terässylinterin sisään arkipäiväisyyksiä vuodelta 1997. Teos on sijoitettu huomaamattomaan paikkaan pesäpallokentän takamaastoon kaupunginkirjaston läheiselle niittymäiselle nurmelle.

Sijainti: Kaupunginkirjaston lähellä, pesäpallokentän polun ja kevyen liikenteen väylän kulmassa, Kangasmoisionkatu 1

52. Reijo Paavilainen - Pertti Mäkinen
HYRRÄ 1997

Kuninkaanlähteenkadun liikenteenjakajana on ruosteisesta corten teräksestä tehty "Hyrrä". Teos on Pori-Kankaanpää -välisellä Taidetiellä olevan keltaiseksi maalatun Kehrän pikkuserkku. Taiteilijoiden Meksikon matka innoitti tekijöitä muotomaailmaan, jota he eivät aikaisemmin olleet käyttäneet.

Reijo Paavilainen ja Pertti Mäkinen ovat toteuttaneet yhdessä ja erikseen suuria julkisia veistoksia. Heidän teoksensa on monumentaalinen, ei pelkästään kokonsa puolesta, vaan myös hallitessaan näkyvästi sijaintipaikallaan. Sitä ei voi ohittaa huomaamatta.

Hyrrän pyörimisliike on ajallinen, alkuvoimansa saatuaan se pyörii aikansa. Liikkeestä johtuen sen muotoja ei pyörimisen aikana voi havaita. Vasta liikkeen pysähtyttyä voimme nähdä todelliset muodot ja kuviot. Veistos koostuu kahdesta erillisestä elementistä: itse hyrrästä sekä elementistä, jossa kivipaasi kivialustalla ikään kuin merkitsee hyrrän pysähtymisen. Koristeellinen hyrrä itsessään on tehty polttoleikatusta teräksestä, mikä on omiaan korostamaan sen keveyttä ja vastakohtaisuutta kivimateriaaliin. Kiiltäväksi hiottu kivi luo vaikutelman kitkattomasta pinnasta, jossa hyrrän voi kuvitella hyöriävän hyvinkin kauan.

"Hyrrä" tuo esiin kuvanveiston kyvyn luoda raskaasta massasta keveyden ja aineettomuuden illuusion. Hyrrän pyörimisliike vastustaa maan vetovoimaa niin kauan kuin liike on riittävän vinha. Lapsuudesta kaikille tuttu hyrrä voidaan yhdistää liikkeeseen ja elämään. Hyrrän olemus on alituinen liike ja nimellään teos viittaa alueella pyörivään vilkkaaseen teollisuustoimintaan. Teokseen liittyvät kivialustat viimeisteli Tapio Kettunen.

Sijainti: Kuninkaanlähteenkadun ja Mettälänkadun risteyksessä

53. Sakari Peltola PERHONEN 1997

Perhonen graniittiveistoksen aiheena tuntuu vaikealta. Edustaahan perhonen hetkellisyyttä, keveyttä, väriloistoa, haurautta. Kaikkea sitä, mikä on täydellisen vastakohtaista massiiviselle kivelle. Intohimoisen sitkeä kuvanveistäjä Sakari Peltola tarttui kuitenkin vaikeaan tehtävään. Teos on tekijälle uskollisen tyylin mukaan kesyttömän levottomasti kasvava runsaiden muotojen kudelma, jonka perhosen muodon symmetria ja taitavan tekijän viimeistelevä esteettinen ote pitää aisoissa. Ensimmäiseksi hän eliminoi aiheen naturalistisen käsittelyn edellyttämän ohuuden. Maanläheisen muurimaiseksi muodoksi vangitun perhosen siipi jatkuu kulman yli pyöreästi takapinnalle ilman jyrkkää reunaa. Veistoksen massiivisuus ja sijoittaminen maahan vapaasti seisovaksi korostaa kiviveistoksen materiaalisen luonteen ja aiheen lähtökohdan välistä jännitettä. Teos tarjoaa katsojan pohdittavaksi, voiko tämä perhonen lentää ja irrota maan kahleista

Sijainti: Keskuskadun varrella, K-Citymarketin edessä

54. Maarit Puhakka HAMMERKLAVIER 1997

Työn alkuperäinen nimi on Riitasoinnusta harmoniaan. *"Kuunneltuani Beethovenin Hammerklavier -sonaattia, ymmärsin, ettei ole kyse pelkästään harmonian löytämisestä, vaan joskus jopa sen hylkäämisestä, jos harmoninen lopputulos on omaa taiteellista näkemystä vastaan. Kyse on ikään kuin ihmismielen ja tahdon taistelusta jumalallisten voimien edessä. Siitä samasta tunteesta, jonka voi aistia kuunnellessaan Beethovenin musiikkia."* M.P.

Teoksesta välittyy lujuus ja harmonia. Mustasta dioriitista ja valkoisesta marmorista veistetyt jättiläismäiset pianonkoskettimet pysäyttävät kulkijan. Huolella veistetty ja viimeistelty kokonaisuus vangitsee katseen musiikki-opiston läheisellä nurmella. Taiteilijalle itselleen veistos edustaa itsenäisyyttä ja yksilöllisyyttä. *"Se on symboli taistelulle, jonka jokaisen taiteilijan tulee käydä halutessaan luoda jotain omaansa, olipa se sitten yleisön odotusten mukaista...tai tyystin poikkeavaa ja vaikeasti hyväksyttävissä."* M.P.

Sijainti: Wanhan puistossa, Keskuskatu 43, Musiikkiopiston vieressä (lumi peittää teoksen talvella)

55. Tommi Sarkapalo
ORWELL 1997

Niukasti ja hallitusti kivistä veistetty, levollisen sileäksi ja lempeäksi tyylitelty ”peruseläin”, jolla lapset ratsastavat mielellään.

Sijainti: Kallelanraitin varrella, Luoman kerrostaloalueen lähellä

56. Tero Simonen
EKSTROVERTIT 1997

Tero Simonen hakkasi kiveen kaksi figuuria, jotka ovat enemmän sielunsisäisiä kuin realistisia. Hän halusi sijoittaa parityön syrjäiselle, hiljaiselle metsäpolulle. Toinen figuuri seisoo, toinen on oudosti kaatuneena maassa. Kysymysten tulva väreilee ilmassa. Itse teos on elävä kysymys ja se jättääkin katsojan kummallisen levottomuuden valtaan.

Sijainti: Jämintieltä uimahallin suuntaan käännytessä heti vasemmalla tien varressa

57. Anne Toivanen
RIIMUKIVI 1997

Ruoko-ojan puistoon veden varrelle on sijoitettu Anne Toivasen pohjoiseen viikinkiaikaan viittaava harkitun arkaaisin merkein viimeistelty kivi. Tekijä on oivaltavasti jatkanut teoksen kivenlohkareesta, joka muistuttaa viikinkilaivaa.

Sijainti: Ruoko-ojan puisto, polun varrella

58. Mari Toivanen
K I 1997

Tekijä on uurtanut selkeän merkkimäisen kivimuodon pinnan kaunislinjaisesti kiven muotoa myötäilemään. Nimi tulee louhoksella merkittyjen raakalouhittujen kivikappaleiden tunnistusnumeroinnista suoraan. Nimi voidaan liittää myös kuuluisaan Himalajan huippuun K2.

Sijainti: Tapalankadun varressa, seurakuntakeskuksen sisäänkäyntiä vastapäätä

59. Petra Valentova
CONSTRUCTION STEPS -MONUMENT 1997

Tsekkiläinen taideopiskelija työsti kivirappuset – ensimmäinen kivityöharjoitus tekijälle – ja kuorimattomista puuparruista rakennuskehikon, joka muistuttaa muinaisten asuinrakennusten runkorakennetta, ei enää kotamaisen pyöreää, mutta ei vielä säännöllisen nelikulmaistakaan pohjakaavaa.. Kokonaisuudelle valittiin paikka Myllymäen puistoalueelta. Teos on liitetty istutusten avulla ympäristöön. Näin se purkaa rakennetun ympäristön ja veistoksen käsitteitä

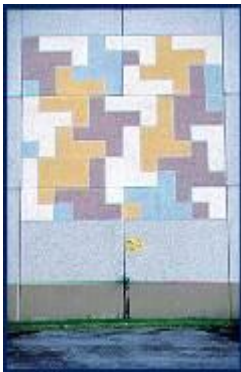
Sijainti: Myllymäen puistoalueella, Juhaninkatu 9:n lähistöllä

60. Tommi Sarkapalo
KAISA 1997

"Kaisa" on Kankaanpään taidekoulun kuvanveiston elävän mallin muovailun harjoitustyö, jonka tekijä on valanut lasikuituun. Kaisan "myssytyksestä" on tullut traditio. Vuosittain 25.11. Kaisanpäivänä musiikkiluokkien kuoro tulee laulamaan Postellin edustalle Eeva Kulhuan säveltämän ja sanoittaman sekä Kaisa Kulhuan sovittaman Kaisan myssytyslaulun ja alaston Kaisa saa uuden myssyn talven kylmien varalle.

Sijainti: Postellin parvekkeella, Keskuskatu 51

61. Juhani Tarna
VÄRIKULMAT 1997

Taidekoulun toinen perustaja, taidemaalari Juhani Tarna toteutti Kankaanpään kaupungin ydinkeskustaprojektin tilauksesta vuonna 1997 Alpinkadulla sijaitsevaan kerrostaloon Taidekoulun välittömään läheisyyteen seinämaalauksen "Värikulmat". Taitelijaa avusti taideopiskelija Tommi Sarkapalo.

Sijainti: Alpinkadun varrella sijaitsevan kerrostalon seinässä

62. Juhani Tarna
SISÄINEN ULKOTILA 1998

Vuonna 1998 Juhani Tarnalta tilattiin ydinkeskustaprojektin rahoituksella Taidepolun varteen toinen julkinen seinämaalaus "Sisäinen ulkotila". Juhani Tarna on haaveillut laajemmista kankaanpääläistä kaupunkitilaa rytmittävistä arkkitehtuuriin liittyvistä värikentistä ja sarjallisesta teoskokonaisuudesta.

Sijainti: Paasikivenkadun varrella sijaitsevan kerrostalon seinässä Kallelanraitin puolella

63. Marja Tarna
MAISEMAN HELMA 1998

As. Oy. Tupavainion asukkaitten toivomuksesta ja yhteistyössä taloyhtiön kanssa toteutettiin Ydinkeskustaprojektin tilaustyönä taiteilija Marja Tarnan teos taloyhtiön rivitalon päätyseinään. Teos näkyy avoimessa maisemassa laajalle alueelle, kauas Rivieralle ja Ruokojärvelle. "Maiseman helma" soveltuu dekoratiivisena ja levollisena maiseman symbolina erinomaisen hyvin paikkaansa. Teosta leimaavat rakennukseen soveltuva symmetrisesti rakennettu sommittelu, vaaleat värit ja muotojen pehmeä, sulokas liike.

Sijainti: Tapalankadun varrella, As. Oy Tupavainion rivitalon päätyseinässä.

64. Ossi Somma
KOTINI ON LINNANI 1997 / 1998

Ossi Somma kutsuttiin entisenä opettajana pitämään kesänäyttely Kankaanpään virastokeskuksen nurmikolla, josta teos "Kotini on linnani" lunastettiin Taidekehälle. Somman teos avautuu tunnetun sananparren monimerkityksisyyden oivaltamisen kautta. Kotiinsa linnoittautunut on huomaamattaan kodin valtapiiriin vangittu ja - linnassa.

Sijainti: Kuninkaanlähteenkatu 8, virastokeskuksen nurmikolla (takapihalla)

65. Eriikka Fyrand
KOSKETUS 1998

Norjalainen taideopiskelija teki taidekoulun järjestämässä Pohjoismaisessa turveveistosymposiumissa 1998 hautausmaan nurmikkorinteeseen turvesydämen. Nurmikkoa ja maata poistettiin ja turvekuutioista ladottiin sydämenmuotoinen kenttä. Tekijä halusi mutkattomalla tavalla ja kaikkien tunnistamalla symbolilla osoittaa rakkautta menneille sukupolville mullan alla. Taiteiden viikon syksyn pimeydessä sydämen ympärille on sytytetty monina vuosina tulisoituja.

Sijainti: Keskuskadun varrella yhteislyseon ja hautausmaan välissä olevan hiekkamontun rinteessä (hautausmaan puolella)

66. Anne Alho (1955–2010)
PORTRAIT 1998

Jättiläiskokoinen valokuvakehys yhtäkkiä nurmikolla - kulttuurikorttelin puistossa. Valokuvapinnan sijasta teräksinen peilipinta heijastaa ja näyttää maiseman ja tietysti myös sopivasta kulmasta katsojan. Anne Alho tekee suuren eleen arkipäiväisen tutusta esineestä. Teatraalinen yllätysmitta-kaava pysäyttää katsojan - aivan kuin Lewis Carroll pysäyttää Liisan niin monesti ihmemaassa Teoksen sileä peilipintaa kuvioivat kiveniskemät, aika on patinoitunut kehyksiä. Ajan mukanaan tuoma kuluneisuus näkyy, mikä kertoo elämän kulusta: ei säästy ulkokuoremme ajan rattaissa.

Sijainti: Keltaisen talon (Kankaanpään kaupungin palvelupisteen) takana, Kulttuurikorttelin puistossa, Jämintie 2

67. Ensio Härkönen (teos poistettu)
VUODE 1998

Aikansa ilmiö, kolmipäätyinen vuode. Kuin meillä kaikilla olisi rauhaton olo – jossain muualla täytyy olla toisin ja vielä paremmin. Oivaltava teos, joka on saanut kokea kovia. Eräänä syksynä ”Vuode” oli kadonnut ennen talvisäilöön vientiä. Taiteilija teki lautavuoteen uudelleen, mutta korjailua piti yhä tehdä. Teos oli suosittu lepopaikka, valkoisen lautavuoteen sijoitus oli onnistunut. Vuode seisoj nurmikolla omenapuun katveessa perinteisen punaisen lauta-aidan säestäessä näkymää. Teos on vaurioitumisen vuoksi poistettu.

(Entinen sijainti: Torikadun varrella kulttuurikorttelissa)

**68. Antti Raitala (*teos poistettu*)
MOLSKI 1998**

Miespainijat ottavat mittaa toisistaan. Silhuettimaisesti levyyn leikatut figuurit on maalattu kuin ne olisi leikattu irti jostain suuremmasta kartasta. Raikkaan selkeästi ympäristöstä erottuva, oudosti figuratiivinen ”liikennemerkki” ei jäänyt ohikulkijalta huomiotta. Ratkaisultaan yksinkertainen mutta oivaltava teos herättää moninaisia mielikuvia. Ihmisen sisään on kirjoitettu elettyjen maisemien karttaa, mutta vain rajallisesti. Painijat kamppailevat keskenään ja samalla heiltä yhdistää sama kartta, yhteisen anatomian, yhteisten toimintasääntöjen tuntemus. Kartat ovat täynnä sovittuja, opittuja merkkejä. Kaavamainen kartta ihmisen kuvaajana johdattelee liikkeelle mielikuvia siitä, millaisia hienoja visuaalisia karttoja ovat sielujen ja mielen salatut yksilölliset kartat. Linja-autoaseman maisemassa Molski toimi luontevana matkustamiseen viittaavana merkinä. Teos sulautui väreiltään kesämaiseman vihreisiin sävyihin ja samalla se graafisena hahmona virkeästi erottui ympäristöstä. Teos on varioitumisen vuoksi poistettu paikaltaan.

(Entinen sijainti: Linja-autoaseman sivustalla, Taipaleenkadun puolella)

**69. Anssi Taulu
KYTKETTY 1998**

Kulttuurikorttelin nurmikolla lepää suurehko rautakuula, joka on kytketty raskaalla kettingillä maahan. Teos on kuin pienoismaapallo, joka on kytketty oikeaan maapalloon. Vankina olemisen tunteeseen eläytyminen ravistaa mieltä. Herää ajatusten tulva; kuka vanki, missä vangitsija, missä vapaus?

Sijainti: Keltaisen talon, Kulttuurikorttelin puistossa, Jämintie 2

**70. Sirpa Vartti (nyk. Ristamäki)
KEVÄT 1998**

Taiteilija teki ruostuvasta teräksestä portaat, joiden johtamalle ylätasanteelle hän kylvi kauraa. Raikkaana ja epäperinteisenä teoksena ”Kevät 1969” hankittiin kaupungin kokoelmiin ja kauraa tai nurmea kylvetään teoksen ylätasolle joka kevät uudelleen.

Nurmikkoalueelle sijoitetun teoksen tekijä nostaa ruohon / kauran kasvun jalustalle. Julkisessa veistotaiteessa jalustalla on perinteisesti plastinen veistos. Sirpa Vartti nosti perinteet hyläten jalustalle elävän, kasvavan viljan. Teoksen nimeen liittyy symboliikkaa, jonka avaa tekijän oma kertomus. Kun Sirpa Vartti oli päässyt Kankaanpään Taidekouluun opiskelemaan, hän sanoi kokeneensa voimakkaasti, että sai koulusta itselleen kokonaan uuden elämisen arvoisen elämän.

- Inhimillinen kasvu yhdistyy luonnon kasvuun ja sen arvoista huolehtimiseen.

Sijainti: Kulttuurikorttelin puistossa, asuntolan takana, Jämintie 2 D

**71. Antti Immonen
PÖLLÖ JA KÄÄRME LAULAA LILITHIN OOPPERAA 1999**

Kuvanveistäjä Antti Immonen toteutti veistoksen suorittaessaan siviilipalvelusta Kankaanpään ydinkeskustaprojektille. Teoksen pohdiskelu työvaiheessa vei aikaa ja tekijästä tuntuu, että teoksen tärkein ominaisuus on tunnelmassa ja sen herättämissä mielikuvissa ja mielikuvituksessa. Tekijä toivookin, että teos myös katsojassa herättäisi mielikuvien sarjan. Figuratiiviset elementit ovat hahmoja alitajunnan maasta ja mielikuvitusta ylistäviä airuita. Myös nimen voi kokea teoksen sanomaa tukevana runona. Pöllö, viisauden symboli, käärme monine pahoina merkityksineen ja myös uudistumisen symbolina ja Lilith – juutalaisten Eeva luomiskertomuksessa - ovat tekijälleen elävää ”alitajuisesta mielestä kumpuavaa inhimillistä perimää, joka antaa alituisesti uutta ravintoa mielikuvitukselle.

Ne kapinoivat kuihduttavaa arkipäiväisyyttä vastaan, johon tietoinen minä usein pyrkii takertumaan.” A.I.

Veistos rakentaa myyttiään Kankaanpään uuden lukiorakennuksen edustalla. Samassa paikassa tekijä aloitti opiskelunsa vanhassa taidekoulussa. Tunnearvo paikkaan kiinnittymisestä inhimillisenä kokemuksena on merkittävä. Tekijä toivoo, että katsoja voisi eläytyä teoksen tarkkailun kautta samoihin tunnelmiin mitä tekijällä oli hakkaamisprosessin aikana.

Sijainti: Yhteislyseon edustalla, Keskuskatu 29

72. Paula Salmela
AINO 1999

Tapalankadulla punatiilisen rivitalon päädyssä on Paula Salmelan toteuttama kevyt aaltomainen lehdykkäaiheinen reliefi, jonka tekijä on leikannut rakennusmetalliverkosta ja maalannut valkoiseksi. Tässä tapauksessa tilaustyö syntyi opiskelijan alivuokralaissuhteen myötä. Pelkistetty logon tyyppinen merkki on kuin koru rakennuksen seinässä ja liittyy muotokieleltään sukulaisena lähellä sijaitsevaan Marja Tarnan Maiseman helma - teokseen.

Sijainti: Tapalankadun varrella sijaitsevan kaksikerroksisen rivitalon seinässä.

73. Päivi Jokinen
MUOTIT 1999

Sijainti: Postellin seinä, Keskuskatu 51

74. Päivi Jokinen
MERKIT 1999

Rautaruukin teräslevyille maalatut seinämaalaukset Muotit ja Merkit valmistuivat 1999 "Kesällä kerran" -kutsunäyttelyyn. Päivi Jokinen on Kankaanpään taidekoulusta valmistunut taidemaalari, joka työskentelee entisen Kankaanpään rautatieaseman taiteilija - ateljeessa. Tekijän molemmat teokset ovat runollisten assosiaatioiden varassa eläviä rikaskudoksia maalauksia, jotka värikylläisinä soveltuvat torimiljööön rakennusten tiiliseiniin. Suuret "taulut" sisustavat onnistuneesti kankaanpäälaisten yhteistä ulko-olohuonetta. Päivi Jokinen on maalannut öljyvärein pinnoitetulle peltilevyille. Teokset ovat paksusti, värikkäästi ja naivistikin maalattuja. Maalaukset tehtiin alun perin yhdeksi kesäksi, koska öljyväri ei ehkä kestäisi sateessa ja paisteessa. Tekijän ajatuksena on molemmissa maalauksissa kuvata perimää symbolein ketjumaisin, verkkomaisin, tiilirakennelmin ja kylttimäisin kuvioin. "Biologian ja kulttuurin kulkemista sukupolvien kyydissä meidän elämäämme. Joskus nämä soluistamme ja sieluistamme löytyvät fossiilit ovat voimavara. Toisinaan taas painolasti, josta toivoisi pääsevänsä eroon. Nämä menneisyyden taakat tai voimat kukin käsittelee tai jättää käsittelemättä omassa tahdissaan.

Sijainti: Leppäsen kortteli, Keskuskatu 51b

75. Tiina Laasonen (*teos poistettu*)
AAMIAINEN NURMIKOLLA 1999

Pienimuotoinen neliönmuotoisista kivilaatoista koottu kivireliefi nurmikolla kertoo niukoin uurtokaiverruksin - mm. munakupit, veitset ja haarukat näkyvät kivessä - aamiaisesta luonnon helmassa. Teos viittaa omintakeisesti ja yllättävästi Claude Monet'n kuuluisaan impressionistiseen maalaukseen. Huomaamattomasti ja epäsuorasti teoksesta voi päätellä sen kutsuvan ihmisiä Taidekehän nurmikolle piknikille!

(Entinen sijainti: Leppäsen korttelin nurmikolla)

76. Virve Lilja
JÄLJET 1999

Virve Liljan teos on lähtökodiltaan grafiikkaa, mutta sellaisenaan hyvin monumentaalinen. Metalligrafiikkaan erikoistunut taiteilija onkin tullut tunnetuksi suurista vedoksistaan sekä pyrkimyksistään löytää grafiikalleen uusia ilmaisumuotoja.

Teoksen taustalla on projekti, jossa Virve Lilja kutsui kankaanpääläisiä jalkahoitoon Postelliin ja Palloiluhalliin. Lilja teki tulijoille palveluna ilmaisen jalkahoidon. Hoitoon osallistuneiden kankaanpääläisten rasvatut jalanpohjat painettiin kukin omalle metallilevylleen ja taiteilija syövytti jalanjäljet levyihin. Teoksen valmistukseen liittyvä ihmisiä lähestyvä ja palveleva ele liittyy teoksen myös sosiaalisia kontakteja korostavaan yhteisötaiteen traditioon. Jalkapareista muodostuva rytminen pinta on korkean suorakaiteen muotoinen. Abstraktiona yhtä hyvin hahmottuva koristepinta assosioituu sinisen ja hopeansävyisenä itämaiseen ornamentiikkaan ja sarjallinen toisto luo mielikuvan vaikuttavan monotonisesta musiikista. Teos täydentää hienosti funkkishenkistä v. 2001 kokonaan restauroitua Kankaanpään Musiikkiopiston päätyseinää. Talo rakennettiin alun perin kunnantaloksi.

Sijainti: Musiikkiopiston päätyseinässä, Keskuskatu 45

77. Maarit Puhakka ARBOS HAUTAUSMAAN PORTIT

Kankaanpään seurakunta järjesti rehtori Liisa Juhantalon suunnitteleman ehdotuksen pohjalta Hautausmaan porttien suunnittelukilpailun kaksivaiheisena Kankaanpään taidekoulun opiskelijoille vuosina 1996–97. Maarit Puhakan voittanutta ja toteutettua suunnitelmaa palkintolautakunta kuvaa ”Suunnitelma on laaja, symboleja ja luontoa hyväkseen käyttävä kokonaisratkaisu Tiimalasiteema ajan symbolina porttirakenteissa on hyvä. Sakraali hiljaisuus välittyy...” Toisen palkinnon sai Tapio Kettunen ja kolmannen puolalainen taidekoulun opiskelija Anna Siek. Portit toteutettiin v. 1999 Kappelinkadun molempiin päihin. Portit rajaavat onnistuneesti hautausmaan sakraalin alueen omaan rauhaansa muusta ympäristöstä.

Sijainti: Kappelinkadulla

78. Tiiliportti TYÖN RASKAAN RAATAJAT 2000

Portti on muurattu symboliksi, joka ilmentää Kankaanpään luonnetta tiilikaupunkina. Käsityövaltaisten tiilipajojen tuotannon hiipuesssa 1950 - 60 - luvuilla Kankaanpäästä kasvoi merkittävä teollisen tiilen tuotantopaikka.. Portti on muurattu normaalia pienikokoisemmasta, lämpimän sävykkääksi poltetusta antiikkitiilestä. Tiilenvalmistuksen eri työvaiheita kuvaavat reliefit on tehnyt kankaanpääläinen kuvanveistäjä Ensio Härkönen. Tiiliportin lahjoitti Kankaanpään kaupungille paikallisen tiilitehtaan, Lohikon Tiilen voimavuosien 1960–1980 johtaja Toivo Lepistö.

Portti voidaan nähdä Kankaanpään kaupunginporttina, josta astutaan sisään kaupungin kaupalliseen keskukseen. Kaupunkiporteilla on vanhastaan monenlaisia merkityksiä. Portti symboloi aina rajaa, sisäänkäyntiä tai ulosastumista. Usein ne ovat olleet ns. tulliportteja, joissa kerättiin maksu kaikesta kaupunkiin myytäväksi tuotavasta tavarasta. Ne ovat ilmaisseet myös kaupungin valtaa ja mahtia, kuten Berliinissä Brandenburgin portti. Suurten sotavoittojen kunniaksi on pystytetty riemukaaria, joista kuuluisin lienee Pariisissa oleva Napoleonin rakennuttama Riemukaari. Eräs kankaanpääläinen 5-vuotias poika keksi verrata Kankaanpään tiiliporttia juuri Riemukaareen, josta lähtien sitä on silloin tällöin kutsuttu Kankaanpään Riemukaareksi.

Sijainti: As. Oy Tiilitopin tontilla, Paasikivenkadun ja Taidekehän risteyskohta

79. Ensio Härkönen
VERKKO 2000

Kankaanpään A-kodin ulkoseinässä on kuvanveistäjä Ensio Härkösen puureliefi. Teoksen nimi "Verkko" viittaa sairauteen ja hoitoon. Yksilö ajautuu määrättyyn verkkoon, josta lähimmäiset auttavat vapautumaan.

Sijainti: Kankaanpään A-kodin ulkoseinässä, Hirvikankaantie 226, Lohikko

80. Ilpo Heinänen
ILTARUSKO 2000

Harmaagraniittiset muhkeat pilvet nousevat rytmisinä massoina ylös ja antavat ikään kuin lujaa turvaa lasten leikkipaikalle. Kuvanveistäjä toteutti Ilta-rusko-veistoksen harmaasta graniitista Lohikkoon kylätoimikunnan aloitteesta. Lohikon kylätoimikunta rakensi leikkipuiston Leader – rahoituksella. Mukana oli myös yksityistä rahoitusta alueen yrittäjiltä. Teollisuusneuvos Toivo Lepistö oli jo aikaisemmin lahjoittanut tontin kaupungille virkistysalueeksi. Kylätoimikunta rakensi leikkipuiston, rahoitti veistoksen toteutuksen ja järjesti upeat leikkipuiston avajaiset ja veistoksen paljastustilaisuuden.

Sijainti: Leikkipuistossa, Lohikon Vanhainkotiä vastapäätä

81. Einar Mar Gudvardarson ja Karlis Ile
RIGA – REYKJAVIK 2000

Islantilaisen veistäjän aloittama ja latvialaisen kuvanveistäjän viimeistelemä "Riga - Reykjavik" symboloi taiteilijoiden intensiivistä yhteistyöhön. Kankaanpään taidekoulu on toiminut hiivana kansainvälisten suhteitten kehittämisessä syvällisesti yksilötasolla.

Sijainti: Kaupungintalon ja taiteilijaresidenssi Sotkan välinen kallio

82. Rosa Sigrun Jonsdottir
ISTUINKIVET 2000

Islantilainen taideopiskelija kaiversi "Pi for Playground" – kiviprojektissa seitsemään luonnonkiveen hienovaraisen arkaaisesti tyylitellyn figuurisarjan. Kivet odottavat uusia taiteilijavieraita Taiteilijaresidenssi Sotkan kallioisella pihalla istuskelemaan ja mietiskelemään "Kivisymposiossa".

Sijainti: Kaupungintalon lähellä

**83. Sakari Peltola
MYLLYNKIVI 2000**

Koristekaiverrusta sisältävä jämerä myllynkivi hakee vielä paikkaansa ja on toistaiseksi sijoittamatta. Teos on taitelijan tallenne Kankaanpään kaupungille.

Sijainti: Kaupungintalon lähellä

**84. Tapio Kettunen
KOTIRINTAMAMUISTOMERKKI 2001**

Laajan kankaanpääläisen yhteistahdon ilmaus oli kaikilta vaiheiltaan Kotirintamamuistomerkki -hanke. Kankaanpään sotaveteraanien aloitteesta v.1998 hankkeen valmistelu aloitettiin Satakunnan ammattikorkeakoulun kuvataiteessa. Työ suunnattiin taidekoulusta valmistuvalle Tapio Kettuselle, joka oli osoittanut taitonsa lahjakkaana figuuriveistäjänä. Asiaa vetämään lähti sotaveteraanien ohella toimikunta, johon kuului edustajia kaupungilta, tykistöprikaatista ja seurakunnasta. Kankaanpään kaupunki ja kaupunginmuseo ottivat veistosprojektin organisaatiovastuun. Tapio Kettunen teki vaihtoehtoisia pienoismalleja. Toteutettavaksi valittiin aihe jossa poika ja äiti, äidillä on heinäharava kädessään. Pienoisveistosta myytiin teoksen rahoittamiseksi. Niin koululaiset kuin varusmiehetkin ja monet kylätoimikunnat osallistuivat teoksen rahavarojen hankintaan. Kipsisen pienoismallin teema tiivistyi taiteellisesti vielä ennen teoksen pronssivalua. "Kaipaus" kuvaa kotirintamalla asuneiden naisten ja lasten panosta isänmaan hyväksi. Muistomerkki paljastettiin Kankaanpään kirkkotarhassa v. 2001.

Sijainti: Kankaanpään kirkkotarha

**85. Pia Haapala
KASVOT 2001**

Postellin ulkoseinään on kiinnitetty kipsimuotilla otettuja kasvoja Kankaanpään toripäiväväestä. Muottiin painettu punasavi on poltettu punatiilen väriseksi. Toripäiväperinne on alkanut v. 1902 ja jatkuu vahvana. Kauppiailia on jo sukuperinnepaikkoja ja heitä tulee satojen kilometrien päästäkin Kankaanpäähän. Tori on kohtauspaikka, kuulumiset ja juorut vaihdetaan, torikahvilla istutaan, mustaa makkaraa jonotetaan. Kiireetön viihtyminen leimaa Kankaanpään toria, joka erityisesti kesäisin täyttyy sankoin joukoin kesämökkiläisistä, karavaanareista, paikallisista ja naapurikuntien poikkeajista.

Sijainti: Postellin ulkoseinässä, Keskuskatu 51

**86. Erja Honkanen (ent. Kujansuu)
KUULEMMEKO 2001**

Kansalaisopiston Piirivintin ulkoseinässä on Erja Kujansuun herkkä, tuskin erottuva metallilangasta punottu verkko, jossa pyristelee perhonen. *"Arkielämässä on monia huomaamattomia kohtaloita – syyttömiä tai syyllisiä? – jotka pyristelevät hiljaa verkoissaan. Omissa kudelmissaan ja toisten viritelmissä. Verkkoja on monenlaisia. Kuulemmeko? – kun ne hiljaa kärsivät."* E.H.

Sijainti: Piirivintin ulkoseinässä, Kulttuurikorttelin puistossa, Jämsäntie 2

**87. Tarja Takkinen
OTE 2001**

Taidekoulun kivenveistokurssilla valmistunut teos "Ote" symboloi taiteellista luomista. Käsitteen negatiivinen jälki savessa on toteutettu monumentaalisen pelkistetyksi kiveen. "Ote" yhdistää taiteellisen luomisen symboliikkaa yleispätevästi ja koruttomasti.

"Vaikka kivi on kova, sen muistissa on vaihe, jolloin se oli sulaa muovailtavaa massaa. Minua kiehtoi ajatus, että kiveä voisi muovata käsin, mikä on vastoin sen ominaisuuksia. Käteen puristettu kivi on myös symboli tahdinvoimasta, voi saavuttaa jotain joka tuntuu ensin mahdottomalta, mennä läpi harmaan kiven. Musiikissa pätee samat totuudet. Kun pieni tai isompikin muusikon alku aloittaa soiton alkeet, voi moni asia tuntua vaikealta ja mahdottomaltakin, mutta kun saa otteen vaikeastakin haasteesta voi mahdoton muuttua mahdolliseksi." T.T.

Kankaanpään kaupunki hankki Ote-teoksen lahjaksi saneeratun Musiikkiopiston vihkiäistilaisuuteen 5.10.2001. Teos on sijoitettu graniittijalustalle musiikkiopiston edustalle pääsisäänkäynnin tuntumaan.

Sijainti: Musiikkiopiston edustalla, Keskuskatu 45

**88. Antti Maasalo
AJATUKSEN SIIVIN 1997**

Sijainti: Taidetien varrella Veneskoskella (näkyvyyden Honkakosken suunnasta lähestyessä suoraan vastaan tulevassa puhelinlinkissä)

**89. Antti Maasalo
MAAEMON VIESTI 1997**

Sijainti: Taidetien varrella Veneskoskella matalassa kallion leikkauksessa

**90. Maarit Puhakka, Anitta Toivio, Timo Hannunen, Tero Liljamo,
Marko Mertala, Ilpo Heinänen, Mikko Karvinen
LÖYDETTY AIKA 1998**

Sijainti: Kirkkokadun varrella, Makkaramäen kaupunginosassa, Kuntoutuskeskuksen (Kelankaarentien) risteyksen jälkeen vasemmalla puolella kallioleikkauksessa

**91. Mindaukas Navakas
LANDSCAPE PIECE 1998**

Sijainti: Taidetien varrella Veneskoskella (kallionleikkaus). Kankaanpäästä tullessa noin 1 km ennen Venesjärvi-Veneskoski -risteystä.

**92. Villu Jaanisoo
PÄÄLLEKKÄIN 1998**

Sijainti: Taidetien varrella Veneskoskella

**93. Maarit Puhakka, Antti Immonen, Mauri Lehikoinen
MIETISKELIJÄT 1998**

Sijainti: Taidetien varrella, Pori-Parkano-Honkajoki-Kankaanpää liikenneympyrästä n. 500 m Parkanoon päin oikealla puolella tietä.

**94. Antti Pedrozo
VALKOINEN TORSO 2000**

Sijainti: Taidetien varrella, lähellä Niinisalon risteystä

**95. Kaia Tamminen
ODOTUS 2001**

Sijainti: Hapua, koulun lähellä linja-autopysäkeillä tien molemmin puolin.

**96. Helena Hyyryläinen
AURINKO 2002**

Tekstiilitaiteilija Helena Hyyryläinen on sanonut, että hänen taiteensa lähtökohtana on kokemusten, tunteiden ja tunnelmien ilmaiseminen yksinkertaisessa konkreettisesti muodossa.

”Aurinko” -teos tuo kankaanpääläisille auringonpaisteen keskelle arkea. Keltaisen ympyrän mehevä pintastruktuuri luo teokseen elävää sykettä. Piirivintin seinältä teos näkyy kauas ja vuosien myötä se on muuntunut oleelliseksi osaksi rakennusta ja kaupunkiympäristöä.

Sijainti: Piirivintin seinä, Torikadun varrella

**97. Tao Huang, Anni Paunila, Heini Riitahuhta
TARU 2003**

2003 järjestetyn Hehku-näyttelyn yhteydessä valmistui muuntamon kaakelointi aiheena metsän sadut.

Taru-teoksen aiheet ovat lähtöisin eläinsaduista, metsästä ja sen asukeista. Taru sijoittuu puistomaiseen kaupunkitilaan, joten jo teoksen suunnittelussa on huomioitu, miten sitä voi tarkastella: läheltä ja kaukaa katsottuna teoksesta välittyy erilainen kuva. Kaukaa erottuvat suuret eläimet, ketut, hirvet, karhut, kurjet. Läheltä tutkiessa voi nähdä perhosia, toukkia, pikkulintuja ja muita metsän pienimpiä asukkeja. Sininen taru pilkahtelee eläinhahmojen välissä. Teoksen äärellä voi jokainen kertoa oman tarunsa.

Teoksessa on haluttu muuntaa arkinen ja ankea sähköerotinasema lempeäksi ja mielikuvitusta kiehtovaksi kohteeksi. Taidelaatat on maalattu ja vedostettu taidegrafiikan menetelmin Oy Pukkila Ab:n tehtaalla. Jokainen laatta on ainutlaatuinen uniikkikappale, joka muodostaa osan isoa keraamista teosta.

Sijainti: Hotelli Kantrin lähellä, polun varrella metsikössä

**98. Pekka Paikkari
UUNIVEISTOS 2003**

Uuniveistos on Pekka Paikkarin pitkäaikainen haave, joka toteutui Kankaanpäässä mahtavan talkoohengen ansiosta. Sen toteutus liittyi HEHKU! Tiili ja keramiikka Kankaanpään kaupunkitaiteessa - tapahtumaan kesällä 2003.

Paikkari on lainannut Vincent Van Goghia kertoessaan veistoksen lähtökohdista. Goghin ajatusten mukaan jokainen meistä elää yksilöinä omaa elämäänsä. Ihmiskohtalot kohtaavat ja kuljemme toistemme vaikutuspiiriin ohi kykenemättä aina ymmärtämään satunnaisten tapahtumien vaikutusta, syitä ja seurauksia. Vincent van Goghin esiintuoman ajatuksen kipupisteet konkretisoituvat hänen omassa taiteilijakohtalossaan ja kuvastavat niitä vaikeuksia, jotka yhteiskunnan valtavirrasta erottuva ihminen joutuu kohtaamaan.

”Jokaisen ihmisen sielussa palaa suuri tuli, mutta kukaan ei koskaan tule lämmittelemään sen ääreen. Ohikulkijat huomaavat vain vähän savua piipussa ja jatkavat matkaansa”, Paikkari on todennut.

Aiheena Uuni-veistos peilaa meille jokapäiväisessä elämässä tarvittavien peruselementtien tarpeellisuutta: ruokaa, lämpöä ja työtä, jotka kaikki ovat läsnä jokapäiväisessä elämässämme

Sijainti: Liikuntakeskuksen alueella, jäähallin edustalla

**99. Lars Holmström
LXXXII 2003**

Kankaanpään taidekoulun rehtorina vuosina 1982-1990 toimineen Lars Holmströmin teos on saanut nimensä 82 pisteestä. Teräspulttien kuperat kannat muodostavat kentän, valossa kimmeltävän ”ikuisuuden tähtitarhan”. Pultit toimivat lisäksi rakenteellisina elementteinä sitomalla teräsputket ja alumiinilevyt yhteen. Putkien päihin on kiinnitetty tulella karkaistut puukärjet, tulen ja tiedon muuttavan voiman vertauksena.

Harjattujen ja kirkaslakattujen alumiinilevyjen, kuperin ja koverien pintojen suhteet synnyttävät vastavoimien tasapinon, eteen työntyvien sekä taakse taipuvien pintojen jännitteen. Tapahtumassa etäisyydet merkitsevät liikettä ajassa.

Sijainti: Keskuskatu 32, talon päätyseinässä

**100. Liisa Juhantalo (teos poistunut)
PESÄPALLO 2003**

Sijainti: Pohjanmaantien varressa, lähellä Narvin koulua, kevyenliikenteentien ja ajotien välissä

**101. Marja Patrikainen
LAMMAS 2003**

Sijainti: Honkajoki-Kankaanpää tieltä käännytään Siikaisten tielle. Laurin sillan jälkeen käännytään oikealle Koukunkylän tielle. Ajetaan Koukunkylän tietä n. 2,7 km. Patsas sijaitsee vasemmalla Rantalan lammastilan tienhaarassa.

**102. Antti Pedrozo
VALTAISTUIN 2004 (teos poistettu)**

Ajan hammas söi vuosien kuluessa puisen teoksen rakenteita, joten se päätettiin purkaa keväällä 2013

Sijainti: Pohjanmaantien varressa, liikennevalojen välissä

**103. Emil Cedercreutz
ENSI KERTAA MALLINA 1903/2004**

Kannustuksena kuvataidekaupungille Kankaanpää sai vuonna 2004 vastaanottaa Emil Cedercreutzin säätiöltä veistoksen "Ensi kertaa mallina" pronssiin valettuna. Teos on alun perin vuodelta 1903. Tematiikaltaan taidekoulukaupunkiin sopiva veistos sijoitettiin saman aikakauden miljööseen, Kankaanpään opiston puistoon.

Sijainti: Kankaanpään Opiston pihassa, Opistonkatu 5

**104. Ensio Härkönen
APRIL 2004**

Sijainti: Galleria Räikkälän pihassa, Keskuskatu 33

**105. Liisa Juhantalo
KAVIOURA 2004**

Muuriin on käytetty hämeenkyröläisen Potilan tiilitehtaan ylipalaneita tiiliä, joita saatiin 2003 Hehku -näyttelyn käyttöön. Tiilisommitelma on aaltoilevaa heijastaen ravihevosten kiivasta kilpailuvauhtia.

Sijainti: Raviradalla Niinisalossa

**106. Hanna Luukkonen
TYÖ TEKIJÄÄNSÄ KIITTÄÄ 2006**

Sijainti: Sataedun etupihalla, Kuninkaanlähteenkatu 14

**107. Reijo Paavilainen, Pertti Mäkinen
RAUHANKYYHKY 2006**

Rauhankyyhky on Puolustusvoimien Kansainvälisen Keskuksen toimesta tilattu suomalaisen rauhanturvatoiminnan 50-vuotismuistomerkki. Veistoksen ympäristön on taiteilijoiden kanssa yhteistyössä suunnitellut kaupunginpuutarhuri Ilpo Möttönen. Sijoituspaikkaa etsittäessä eräänä vaihtoehtona oli Keskuskadun päätteenä olevan uuden hautausmaan ”Valkoinen kallio”. Siitä luovuttiin, koska tämän taideteoksen haluttiin symboloivan rauhaa yleisemmin eikä muodostuvan hautamuistomerkin kaltaiseksi. Juhlavuoden aikana vireillä oli nimittäin toinenkin muistomerkkihanke. Helsingin Hietaniemen hautausmaalle haluttiin pystyttää muistomerkki operaatioissa menehtyneiden rauhanturvaajien muistoksi. Kyseinen kuvanveistäjä Matti Peltokallion tekemä muistomerkki paljastettiin toukokuussa 2006.

Reijo Paavilainen ja Pertti Mäkinen ovat luoneet teokseen yksinkertaisin keinoin puhuttelevan, katsojalle helposti avautuvan symboliikan. Graniittipylväiden eli ”kahden riitaisen osapuolen ” välissä lentää pronssinen rauhankyyhky kuvaten YK:n rauhanturvatoimintaa. Teokseen kuuluu kaareva penkki, jolla voi viivähtää teoksen äärellä. Teostiedot on kaiverrettu kivipaaden kylkeen.

Sijainti: Kuninkaanlähteenkadun ja Torikadun risteyksen lähellä

**108. Roope Siirinen
VALOMETSÄ 2007**

Sijainti: Pori-Parkano-Honkajoki-Kankaanpää liikenneympyrä

**109. Kai Iltanen
SININEN LUKKO 2007**

Kai Iltasen teoksella on yhteys paikallishistoriaan. Aiheena ovat lukot, jotka muistuttavat, että samalla paikalla on ennen ollut paja. (Lähde Kankaanpään Seutu 18.6.07)

Sijainti: Kalliolinna-kiinteistön pihan aidassa, Keskuskatu 63

**110. Kauko Räike
KAUKO RÄIKKEEN HAUTA**

Sijainti: Hautausmaa, Keskuskatu

111. Yhteisötaideteos PUUMERKKITIILIMUURI

Yhteisöllisesti toteutettu tiilimuuri alkoi kohota Taidekehän varteen 2006. Kaupunkilaisten ja vieraiden tekemiä puumerkkiitiiliä kertyi mittava määrä. Muuri sai jatkoa syksyllä 2016, jolloin muuriin voitiin käyttää myös Kankaanpään kaupungintalon julkisivuremontista jääneitä vanhoja tiiliä. Materiaalia on tämänkin jälkeen jäljellä, joten jatkoa voi vielä olla luvassa.

Sijainti: Torikadulta Kankaanpään Galleriaan menevän kävelytien varrella

112. Mikko Myöhänen NIGHT'N DAY 2009

Taidekoulusta v. 2001 valmistunut Mikko Myöhänen maalasi Kankaanpään keskustassa olevan sähkökaapin vuoden 2009 Taidekehä elää" -kesänäyttelyyn

Sijainti: Asellinkatu 4

113. Henri Ijäs ja Mikko Ängeslevä, LÄPILYÖNTI 2015

Taidekoulun 4. vuoden opiskelijat Henri Ijäs ja Mikko veistivät graniitista ja kirjasinmetallista pesäpalloaiheisen veistoksen. Teos on sijoitettu Kuninkaanlähteenkadulle, stadionin läheisyyteen. Idea veistokselle syntyi Mailajuniorien alueleirin yhteydessä kesällä 2014, kun opiskelijat osallistuivat pesiksen alueleirin kanssa yhteistyössä toteutettuun kesänäyttelyyn. Teos on kaksiosainen. Kirjasinmetallista valetut kappaleet, räpylä ja pallo, on kiinnitetty erillisille graniittijalustoille

Sijainti: Kuninkaanlähteenkatu 7, ent. Kamarin edusta

114. Ensio Härkönen ja Talvikki Lehtinen KASVAN SUUREMMAKSI 2016

Keskustan koulun peruskorjauksen yhteydessä toteutetun suurikokoista kukkaa esittävän teoksen lähtökohtana on ajatus valosta ja toivosta, kasvusta ja kehittymisen mahdollisuuksista, pienten asioiden merkittävydestä

Sijainti: Karjalankatu, Keskustan koulun edusta

115. Toni S. Halonen
JÄTKÄNPETI 2014

Teoksen kivi on louhittu vuonna 2014 Kankaanpäähän valmistuneen asuinrakennuksen tontilta. Pinnan muoto jäljittelee kankaanpääläisen kangasmetsän kumpuilevaa maastoa. Ruostutettu metalliristikko muistuttaa punottua koria, jonka suojassa matkamies voi levähtää. Teoksen pinta saa vuosien myötä rauhassa elää, lohkeilla veden ja jään ansiosta eikä taiteilija pistä pahakseen, vaikka kasvitkin alkavat siitä versota.

Toni S. Halonen teki teoksen lopputyönäyttelyyn valmistuessaan Kankaanpään taidekoulusta 2014

Sijainti: Taidekoulun aukio, Paasikivenkatu 24

116. Sirpa Mäenpää
KIVEEN KIRJOITETTU 2016

Kirjaston takaiseen puistometsikköön sijoitetussa teoksessa on aakkosia eri aikakausilta. Metallikirjaimet on istutettu kallioon, tekstit liittyvät vanhoihin suomalaisiin sananlaskuihin. Työn suunnittelussa on huomioitu sekä lapset, aikuiset että vanhukset. Mukana on myös kansainvälinen näkökulma. Kuvataiteilija/kalligrafi Sirpa Mäenpää toteutti teoksen yhteistyössä Kankaanpään kaupungin, Sataedun kone- ja metallialan ja Satakunnan Ammattikorkeakoulu/Kuvataiteen kanssa.

Sijainti: Kangasmoisionkatu 1, kirjaston takapiha

117. Ilona Tala
FLAME OF LIFE 2018

Luontopainotteisen päiväkotin Havun seinään toteutettu abstrakti kolmiulotteinen muoto täydentää rakennuksen arkkitehtuuria. Rakennus on teemaltaan ja muotokieleltään lohikäärme, metallinen teos kuvaa lohikäärmeen poskiharjasta.

Sijainti: Alpinkatu 10

Kuvat: Maija Anttila, paitsi 109. Ilmari Mattila, 114. Talvikki Lehtinen, 113 – 117. Eeva-Kaisa Haikonen

Listassa on mainittu kaikki taidekehään alun perin kuuluvat, myös syystä tai toisesta poistetut teokset, maininta ao. teoksen kohdalla.